4 d'octubre: Sant Francesc d'Assís

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquell temps, Jesús digué: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos (...)».

Sant Francesc d'Assís (1181-1226)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui celebrem un autèntic "gegant" de la santedat. Francesc d'Assís, als vint anys, començà un lent procés de conversió espiritual. Es remunta a aquest període el cèlebre episodi a l'esglesieta de Sant Damià: el Crist en la creu prengué vida en tres ocasions i li va dir: «Ves, Francesc, i repara la meva Església en ruïnes».

Francesc visqué com un eremita fins que, en 1208, se sentí cridat a viure en la pobresa i dedicar-se a la predicació. Altres companys s'associaren a ell i, el 1209, anà a Roma per tal de sotmetre al Papa Inocenci III el projecte de la nova forma de vida cristiana. Francesc visità Terra Santa, tot plantant així una llavor que donaria molt de fruit: efectivament, els seus fills espirituals varen fer dels Llocs on visqué Jesús un àmbit privilegiat de la seva missió.

El 1224, Francesc veié el Crucifix en forma de serafí i en l'encontre amb aquell serafí crucificat rebé els estigmes. Així esdevingué identificat amb el Crist crucificat: un do, per tant, que expressa la seva íntima identificació amb el Senyor. Francesc fou denominat "el germà de Jesús".

—De l'amor al Crist neix l'amor envers les persones i totes les altres criatures de Déu. Aquest és un altre tret de l'espiritualitat de Francesc: el sentit de la fraternitat universal i l'amor a la creació, que li inspirà el famós "Càntic de les criatures".